

Wiliitska linna lõdud suur
kiiwisisla marrandus.

Sela tarvitab innimenne etsego leiba ja
olgo ful et teisel maal rahwas on õppinud
sedda rohkeminne prukima kui teisel, hopis
ilma solata ei ole ükski korda sada; sest
sool kinnitab ihho terwist, kui sedda meele-
lissel wiwil prukitakse ja ei ole näljast roga,
kelle sisse paraja mao pârrast sola terrasid
ei pandu. Peâle sedda on sool mitme sô-
dawa ajale keigekorowem hoidia; kui tah-
had lihha, fallo ehl fedowisja viikemat aega
piddada, ilma et hukka lä hâksid, siis vannie
neid kowwaste sola. Dîse sellepârrast, et
sola kullub ârra tarwidussicks rikkale ja wae-
sele, on helde Leja sola suqqu mitme ja
mitme kohta ülle ilmama assutanud, ful
merre súqaawa pohja âtrapeitnud, ful mit-
me rigi Ma poue warjule pannud, ne'ndu
et innimessed iiggast poolt ja monda wiisi
seddasamma head andi woiksid katte sada.

Nachricht für den Buchbinder.

Dieses Blatt ist an die letzte Seite des
ersten Bogens anzuhæften.